

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: J.Ř. , nar. ..., bytem ...

*zastoupeného: Mgr. Václav Voříšek, advokát, sídlem Ledčická
649/15, 184 00 Praha 8,*

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, Odbor dopravy a
silničního hospodářství, se sídlem Škroupova 18, 304 13 Plzeň

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.10.2017 č.j. DSH/9027/17,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy - dopravního úřadu ze dne 26.4.2017 čj. OD/3860/17/Pr, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním

provozu), ve znění účinném do 30.6.2017, pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona, a dále přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., pro porušení § 5 odst. 1 téhož zákona v návaznosti na ust. § 36 odst. 1 a § 37 písm. c) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31.5.2017, za což mu byla uložena pokuta 1900,- Kč a náhrada nákladů řízení 1000,- Kč.

2. Žalobce v žalobě namítal otázku platnosti technické prohlídky. Podle údajů v registru vozidel bylo nutné nejpozději dne 4.3.2017 znovu provést pravidelnou technickou kontrolu, přičemž příslušná technická kontrola byla provedena až 18.3.2017. Předchozí pravidelná prohlídka byla podle žalobce provedena dne 26.3.2015. Žalobce poukázal na § 40 odst. 1 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., podle něhož provozovatel silničního vozidla přistaví k technické prohlídce vozidla osobní automobil nejpozději ve lhůtě čtyř let po posledním zápisu silničního vozidla do registru silničních vozidel a potom pravidelně nejpozději ve lhůtách dvou let. Podle § 42 téhož zákona, lhůta pro přistavení vozidla k pravidelné technické prohlídce se počítá ode dne zaregistrování silničního vozidla a vždy ode dne pravidelné technické prohlídky zapsané v technickém průkazu. Podle žalobce je nesporné, že pravidelná technická prohlídka byla provedena 26.3.2015. Tudíž měla platit až do dne 26.3.2017. Chybný záznam v registru je podle žalobce irelevantní. Správní orgán k platnosti technické kontroly nepřipadně dovozoval z toho, co je uvedeno v registru vozidel, proto je namístě, aby správní orgán zjistil přesné datum poslední technické kontroly. Policisté podle další námítky v žalobě mají podle § 79a silničního zákona pravomoc provádět měření rychlosti, žalobci se však nepodařilo nalézt zákonnou oporu k tomu, aby mohli měřit rychlost skrytým způsobem. Důkazy lze pořizovat pouze s vědomím dotčené osoby, a výjimky jsou proto v zákoně, to není ovšem v § 79a silničního zákona. Dále podle žalobce nebyl dodržen předepsaný účel měření, tedy zvyšování bezpečnosti provozu, když bylo měřeno skrytým způsobem. Nepřezkoumatelný je podle žalobce postup správního orgánu, který od naměřené rychlosti odečetl odchylku 3 %, aniž uvedl, na základě jakého podkladu tak činí a aniž by tento podklad učinil součástí spisu či jej provedl jako důkaz. Dále žalobce namítal, že vlastníkem, výrobcem i autorizovaným metrologickým střediskem je v případě použitého rychloměru Ramet a.s., který má monopol na radarové rychloměry. Tudíž je podle žalobce ověřovací list nezákonným, neboť je v rozporu s § 14 s.ř. Podle žalobce také nebyla vyvrácena pochybnost o tom, že měření rychlosti bylo v rozporu s návodem k obsluze, neboť zařízení nebylo řádně ustaveno. Z žádného důkazu není možné jednoznačně dovodit, že ustaveno bylo, policisté totiž pouze vágně uvedli, že postupovali v souladu s návodem, a podle žalobce přiložení šablony nijak neodpovídá na námítku, že v daném místě policisté nemohli vozidlo ustavit v souladu s návodem, neboť před vozidlem byl příkop a nebylo možné před vozidlem 10 metrů postavit výtyčku. Pokud by byl proveden důkaz návodem k obsluze, vyplynulo by z toho, že Pomůcka pro vyhodnocování měření s ním nepočítá stejně jako zákon o metrologii. Správní orgán podle žalobce nezohlednil, že prohlídka byla prošlá pouze o tři dny, tudíž je nepravděpodobné, že by se za tak krátkou dobu s vozidlem něco stalo. Žalobce namítal, že správní orgán nezajistil ani protokol o technické kontrole ze dne

18.3.2017, aby posoudil, zda mělo vozidlo nějaké technické závady. K výměře sankce žalovaný nesouhlasil s některými úvahami správního orgánu I. stupně, což žalobce vyhodnotil jako nepřezkoumatelné. Žalovaný při úvahách při výměře sankce zvážil i údajnou frekventovanost úseku, toto přítěžující kritérium však nezohledňoval správní orgán I. stupně, proto jej podle žalobce nebyl oprávněn zohlednit ani žalovaný ve smyslu § 90 odst. 3 s.ř. Nadto skutečnost, že na snímku je další vozidlo, neprokazuje vyšší hustotu provozu. Správní orgán porušil zákaz dvojího přičítání, když zjišťoval závažnost přestupků v rámci příslušné sankční sazby. Dále se žalobci jevílo rozporným vyjádření správního orgánu, že došlo k porušení zájmu chráněného zákonem a současně nevznikla žádná škoda. Rovněž žalobce tvrdil, že správní orgán nehodnotil všechna kritéria uvedená v zákoně. Nebylo žalobci zřejmé, proč právě pokuta 1.600,-Kč měla být adekvátní. Žalobce rovněž vyjádřil nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce na webu NSS.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že § 79a silničního zákona nestanoví způsob, jakým má být měření rychlosti realizováno. Účelem měření je zvýšení bezpečnosti provozu, tedy vynutit, aby řidiči dodržovali nejvyšší dovolenou rychlost nejen v úsecích, o nichž se ví, že se v nich provádí měření, ale v zásadě všude. Jde o postup v souladu s rozsudky NSS čj. 10 As 193/2015-35 a čj. 7 As 129/2013-27. Vlastníkem radaru není výrobce, ale Policie ČR, a každý rychloměr musí být ověřen ČMI. Nadto ust. § 16 zákona o metrologii připouští, aby ČMI poskytlo autorizaci jinému subjektu. Pokud by šlo o nezpůsobilé zařízení, byla by autorizace odebrána. O objektivnosti ověřovacího listu proto není důvod pochybovat. Okolnost, že technická prohlídka byla prošlá jen 3 dny, sice snižuje společenskou nebezpečnost protiprávního jednání, ale zvyšuje ji zase okolnost, že vozidlo bylo užito na silnici I. třídy s nezanedbatelným provozem při rychlosti 100 km/h, z čehož plyne riziko závažnějších následků v případě technické nehody. Žalovaný poukázal na rozsudek NSS ze dne 28.6.2017 čj. 1 As 54/2017-38, podle něhož je dostačující, jsou-li některé námitky vypořádány až v odvolacím rozhodnutí. V daném případě žalovaný snížil pokutu z 1900,-Kč na 1600,- Kč.
4. V replice žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že lhůta 2 let se počítá pouze od pravidelné technické kontroly, a nikoli od kontroly opakované („mimořádné“). Jak vyplývá z § 82 odst. 5 zák. č. 56/2001 Sb.: *„Výsledek opakované technické prohlídky prováděné v rámci státního odborného dozoru nahrazuje výsledek bezprostředně předcházející technické prohlídky, jsou-li tyto výsledky odlišné.“* Žalobce z toho analogicky dovozoval, že i v případě opakované technické prohlídky kvůli zjištění vážných závad výsledek prohlídky nahrazuje výsledek bezprostředně předcházející technické prohlídky, jsou-li tyto výsledky odlišné. Podle žalobce je přepjatý formalismus, pokud je sankcionován za to, že údajně jel s technicky nezpůsobilým vozidlem, když platnost technické prohlídky měla uplynout pouhé 3 dny předtím, a to navíc v případě, kdy žalobce vycházel z toho, že platnost technické prohlídky neuplynula, neboť 2 roky logicky počítal až od opakované technické prohlídky, při které mu STK uvedla, že vozidlo je technicky způsobilé k provozu. Žalobce

navíc již dne 18. 3. 2017 podstoupil technickou kontrolu, a to úspěšně, tedy bylo zjištěno, že vozidlo žádné vážné závady nemá.

5. Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 7.3.2017, podle kterého v tento den ve 12:53 hod. řídil žalobce motorové vozidlo RZ: ... na silnici I. třídy č. 22 ve směru na Klatovy, v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 90 km/h a byla mu naměřena přístrojem Ramer 10C rychlost 111 km/h, po toleranci radarové odchylky 107 km/h. Dále je zde uvedeno, že bylo při silniční kontrole zjištěno, že vozidlo nemá platnou technickou kontrolu, platnost skončila 4.3.2017. Žalobce se k tomu odmítl vyjádřit a podepsat. Podle úředního záznamu z téhož dne byl žalobce ve vozidle sám a totožnost řidiče byla zjišťována lustrací. Dále je ve spise záznam z radaru o přestupku, kde je zachyceno vozidlo zhruba uprostřed snímku na odjezdu s přiřazenou rychlostí i čitelnou registrační značkou a s vyznačenými vodorovnými čarami šablony na zadní části vozidla. Ověřovací list rychloměru byl v době spáchání přestupku platný. Podle výpisu z registru vozidel technická prohlídka pravidelná byla platná do 4.3.2017.
6. Při jednání dne 25.4.2017 svědek - policista M.Š. uváděl, že měřicí zařízení bylo součástí vozidla v civilním provedení. Měřicí zařízení obsluhoval jeho kolega Z. Tento svědek byl řidičem. Vozidlo měli odstavené za autobusovou zastávkou ve směru na Klatovy. Naměřili stříbrné vozidlo Škoda Octavia poté, co vozidlo bylo ustaveno dle návodu k měření. Za vozidlem se rozjeli a zastavili jej na autobusové zastávce u obce Koryta. Provedli lustraci osoby vozidla a tak zjistili neplatnou technickou kontrolu. Chtěli uložit blokovou pokutu a žalobce jim odpověděl, že má pojištění proti pokutám. Bylo s ním sepsáno oznámení o přestupku. Oba jsou podle svědka proškoleni k obsluze přístroje Ramer 10C. Měření probíhalo podle svědka podle návodu k obsluze. Nejvyšší stanovená rychlost v daném místě vyplývala ze zákona. Bylo zkontrolováno, zda zde není nějaká speciální úprava rychlosti. Ve vozidle byl řidič sám. Po celou dobu bylo vozidlo od změření do zastavení nadohled policie.
7. Svědek Ing. J.Z. téhož dne uváděl, že obsluhoval v inkriminovanou dobu měřicí zařízení Ramer 10C, měření probíhalo podle návodu k obsluze. Za vozidlem Škoda Octavia se hned rozjeli, řidiče řešil jeho kolega. Svědek potvrdil, že je proškolen k obsluze měřícího zařízení a uvedl, že měřicí přístroj nastavil dle návodu k obsluze a dle tohoto provedl měření.
8. V odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně správní orgán vycházel především z jako spolehlivého důkazu ze snímku z radaru prokazujícího naměřenou rychlosti předmětnému vozidlo, při zohlednění odchylky 3% při rychlosti nad 100 km/h, byla výsledná rychlost 107 km/h. Nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by mohly snížit společenskou nebezpečnost jednání žalobce na takovou míru, aby naplnila materiální znak přestupku. Soud neshledal žádné okolnosti, jež by oproti ostatním případům nebezpečnost protiprávního jednání zásadně snižovaly. Žalobce řídil vozidlo, které nemělo platnou technickou kontrolu, což prokazuje i výpis z registru vozidel a také výpověď svědka M.Š., který uvedl, že vozidlo nemá platnou technickou kontrolu. Podle § 36 odst. 1 zákona o

podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích lze provozovat pouze takové silniční vozidlo, které je technicky způsobilé k provozu podle tohoto zákona. Podle § 37 písm. c) silniční vozidlo je technicky nezpůsobilé k provozu na komunikacích, pokud provozovatel vozidla neprokáže jeho technickou způsobilost k provozu způsobem stanoveným tímto zákonem. Podle § 38 odst. 1 písm. e) zákona provozovatel silničního motorového vozidla nesmí provozovat na pozemních komunikacích, které nemá platné osvědčení o technické způsobilosti vydané technickou stanicí měření emisí a stanicí technické kontroly. Tato ustanovení se podle správního orgánu vztahují na provozovatele vozidla, analogicky je však lze použít i na řidiče, neboť jestliže vozidlo nesplňující technické podmínky k provozu na pozemních komunikacích nesmí být provozováno, nesmí být ani řízeno. Nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by mohly snížit společenskou nebezpečnost jednání tohoto přestupku na takovou míru, aby nebyl splněn materiální znak přestupku. V řízení při stanovení sankce správní orgán hodnotil závažnost přestupku, která je vyjádřena obecně povinností uložit pokutu od 1.500,-Kč do 2.500,-Kč a bylo přihlédnuto k tomu, že přestupky byly spáchány konáním. To bylo hodnoceno v neprospěch žalobce. Stejně tak jako okolnost, že byl v obou případech objekt přestupku porušen, nikoliv pouze ohrožen. Jednalo se ovšem o poruchy odstranitelné, přechodné. Dále bylo ve prospěch zhodnoceno, že jednáním nebyla způsobena žádná škoda a že k překročení rychlosti došlo mimo uzavřenou obec na přímém úseku komunikace, kdy překročení nebylo nijak výrazné, cca. o 19%. V neprospěch žalobce pak byla zhodnocena skutečnost, že řídil na silnici I. třídy a také, že se dopustil hned dvou přestupků. V jeho prospěch byla hodnocena nedbalostní forma jednání. Bylo přihlédnuto k osobě obviněného, zejména věku, kdy se jedná o osobu mladou, u které lze předpokládat do budoucna ponaučení. Rovněž bylo hodnoceno ve prospěch žalobce, že je řidičem, který dosud nemá evidován žádný záznam.

9. Po vydání rozhodnutí bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno tzv. vyjádření ke spisu doručené správnímu orgánu 28.4.2017, kde žalobce namítal, že měření bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze, že si obviněný následně vzpomněl, že vozidlo, které ho dojelo, stálo na samém konci ostrůvku autobusové zastávky a nemohlo být provedeno korektní ustavení měřicího zařízení. K tomu žalobce přiložil fotografii z místa měření ze internetových stránek googlemaps. Při pohledu na místo měření je podle žalobce zřejmé, že před měřícím vozidlem ve vzdálenosti 10 m nebyl prostor pro výtyčku, byl tam příkop.
10. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že vyjádření posuzoval jako odvolací námitky. Žalovaný změnil výrok prvostupňového rozhodnutí tak, že snížil pokutu z 1.900,-Kč na 1.600,-Kč. V odůvodnění konstatoval, že přistoupil ke snížení sankce proto, že správní orgán nereflektoval nižší společenskou nebezpečnost přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) danou tím, že se jednalo o propadlou technickou prohlídku teprve tři dny a následně byla provedena technická prohlídka nová. Tudíž je společenská škodlivost nižší, nikoliv však zanedbatelná. Pohyb vozidla po silnici I. třídy, kde vozidla jezdí vyšší rychlostí a lze předpokládat i vyšší pohyb účastníků silničního provozu, ale vytváří i zvýšený zájem společnosti na tom, aby se provozu účastnila jen vozidla, jejichž technická

způsobilost byla včas ověřena. Správní orgán vycházel i z toho, že 1.7.2016 vstoupila v účinnost nová právní úprava a uplatnil ji při ukládání sankce v tom rozsahu, aby byla pro pachatele příznivější, zejména bylo přihlédnuto k tomu, že v novém zákoně č. 250/2016 Sb. v § 38 je podrobnější výčet okolností pro posouzení závažnosti přestupku, ač jde opět pouze o demonstrativní výčet. Žalovaný vycházel z toho, že žalobci přitěžuje, že naplnil skutkovou podstatu dvou přestupků, V jeho neprospěch bylo přihlíženo k tomu, že se dopustil přestupku na frekventované komunikaci I. třídy v popoledních hodinách ve všední den, v místě a čase s nezanedbatelným provozem, což dokládá na záznamu o přestupku zachycené další vozidlo v protisměru. Byla hodnocena i dosavadní bezúhonnost žalobce v jeho prospěch, a to že jednal z nedbalosti. Rovněž bylo přihlédnuto k nižší společenské závažnosti přestupku spočívajícího v neplatné technické prohlídce. V jeho prospěch bylo hodnoceno, že nedošlo ke škodě a žalovaný měl za to, že tento přestupek byl opomenutím, tedy nejde o přitěžující okolnost, ale naopak polehčující. Žádná z explicitně vymezených okolností v § 39 nového zákona o odpovědnosti za přestupky nebyla shledána. Ani nebyl shledán důvod pro mimořádné snížení výměry pokuty podle § 44 zákona z roku 2016, neboť společenská nebezpečnost jednání nebyla nízká natolik, aby bylo možné důvodně předpokládat, že by k nápravě stačila sankce nižší. Upustit od sankce nebylo možné, neboť to zákon o provozu na pozemních komunikacích nepřipouští. Na základě toho byla stanovena nová sankce při spodní hranici sankční sazby. Žalovaný měl za to, že měření bylo provedeno řádně. Toto je prokazováno zejména záznamem o přestupku, kde je softwarem radaru Ramer 10C zobrazena kontrolní šablona zobrazující prostor radarového paprsku. Dále byla provedena jako důkaz pomůcka vyhodnocení záznamu ze zařízení Ramer CCD včetně průvodního dopisu autorizovaného střediska, která je součástí správního spisu. Z ní vyplývá, že měřicí zařízení bylo nastaveno správně, v mezích odchylky měření, je-li levý okraj záď vozidla v prostoru světlých čar označujících rozmezí radarového paprsku, při měření zprava na odjezdu. Současně šipka odpovídá měření na odjezdu. Nemůže být tedy pochyb o tom, jaké vozidlo bylo změřeno. Mezi měřícím a měřeným vozidlem nejsou žádné překážky, které by mohly měření negativně ovlivnit, tudíž bylo měřicí zařízení správně ustaveno. To potvrdili oba policisté ve svých výpovědích. Uvedli, že postupovali v souladu s návodem k obsluze zařízení. Skutečnost, že předmětné zařízení Ramer 10C má všechny metrologické vlastnosti, prokazuje ověřovací list. Tím je vyvrácena i námitka, že měřicí vozidlo nestálo rovnoběžně s vozovkou, ale nesprávně přední částí vozidla s radarovou hlavou do vozovky, kdyby tomu tak bylo, nemohlo by být vozidlo v požadované pozici na snímku. Kamera by snímala do pole. Nelze souhlasit, že by policejní vozidlo stálo na samém okraji vozovky a policisté by nemohli ověřit správnost ustavení vozidla. Ze snímku záznamu o přestupku vyplývá, že v době měření se vozidlo nachází na konci zastávky, přičemž z údaje na snímku je zřejmé, že měřicí vozidlo bylo v tu dobu vzdáleno od konce zastávky 60 m. Je tedy evidentní, že policisté měli dostatek prostoru k ověření správnosti ustavení měřícího vozidla. Z pomůcky vyplývá, že nesprávná volba dosahu navíc nemá za následek vždy nesprávné měření, pouze zvyšuje nebezpečí reflexe. To se projevuje tak, že vozidlo na

snímku se nachází mimo prostor radarového paprsku. V daném případě tomu tak není, tudíž lze vadu měření způsobenou nesprávnou volbou dosahu vyloučit. Žalovaný nedoplňoval dokazování o navržené důkazy návodem k obsluze a ohledáním místa měření, neboť tyto důkazy by nemohly přinést žádné nové skutečnosti významné pro posouzení věci. Správnost měření byla prokázána výstupem z měření spolu s kontrolní mřížkou, pomůckou, ověřovacím listem a výpověďmi policistů. Tyto důkazy tvoří ucelený důkazní řetězec a o jejich věrohodnosti není potřeba pochybovat. Policisté vypovídali v rámci služebních povinností a v jejich výpovědích nebyly shledány rozpory s ostatními podklady – ověřovacím listem, výstupem z měření, když pochází z ověřeného radaru a pomůcka je dílem výrobce, který je současně akreditovaným meteorologickým střediskem ČMI. Tedy je zřejmé, že provedení navržených důkazů by nakonec nemohlo na skutkovém stavu změnit.

11. Soud při jednání doplnil dokazování o sdělení ze dne 7.2.2017, vydané Městským úřadem Písek, k platnosti technické kontroly v kartě předmětného vozidla. Vozidlo bylo přistaveno k provedení pravidelné technické prohlídky 4.3.2015. Výsledkem bylo zjištění několika vážných závad. Z toho důvodu bylo vozidlo způsobilé pouze na 30 dnů do 3.4.2015. Vlastník přistavil vozidlo ke kontrole do autorizovaného servisu Škoda. Na základě potvrzení správní orgán dne 17.3.2015 povolil ražbu typového označení náhradní technologie. Následně bylo vozidlo přistaveno k prohlídce v částečném rozsahu 26.3.2015. Vážné závady již byly odstraněny a vozidlo bylo způsobilé k provozu. V protokolu je také uvedeno, že příští prohlídka bude provedena do 4.3.2017, tedy do dvou let provedení pravidelné technické kontroly. Skutečnost, že původní vlastník musel absolvovat opakovanou technickou prohlídku, nemá na posunutí dvouleté časové periody vliv. K tomu je přiložen stejnopis o protokolu o technické prohlídce ze 4.3.2015, kde jsou uvedeny dvě závažné vady, zejména změna nebo úprava vozidla, která neodpovídá dokumentaci vozidla. V opisu protokolu o technické prohlídce ze dne 26.3.2015 se uvádí, že tedy již žádné vady nebyly zjištěny, ale rozsah technické prohlídky byl pouze částečný, narozdíl od protokolu ze dne 4.3.2015, kde je uveden rozsah technické prohlídky plný. A dále je v protokolu z 26.3.2015 výslovně uvedeno, že vozidlo je způsobilé pro další provoz, a že příští prohlídka bude provedena do 4.3.2017. V protokolu o technické prohlídce z 18.3.2017 se uvádí, že jde o plnou technickou prohlídku a že byly zjištěny nové vážné vady, celkově je jich pět. Týkají se zejména nasvícení některých svítlen. Vozidlo bylo stanoveno provozu způsobilé pouze na dobu 30 dnů do 17.4.2017.
12. Žalobu soud neshledal důvodnou.
13. Hlavní žalobní námitka se týkala otázky platnosti technické prohlídky. Soudem výše shrnutým provedeným doplněným dokazováním bylo jednoznačně prokázáno, že pravidelná technická prohlídka byla provedena pouze jediná, a to 4.3.2015 s platností dvou let. Technická prohlídka ze dne 26.3.2015 byla pouze částečného rozsahu a neměla vliv na platnost dvouleté lhůty od pravidelné technické prohlídky.

14. S tímto souvisí i další otázka, zda byl naplněn materiální znak přestupku spočívajícího v jízdě s prošlou technickou prohlídkou. O naplnění materiálního znaku není v daném případě pochyb, neboť není pravdivé tvrzení, že byla technická prohlídka prošlá pouze 3 dny. Žalobce přistavil vozidlo k pravidelné technické prohlídce v úplném rozsahu dne 4.3.2015 a poté až 17.4.2017. Žalobce také nadto namítal, že bylo nepravděpodobné, že by se s vozidlem za tak krátkou dobu něco stalo. K tomuto žalobnímu bylo doplněným dokazováním prokázáno, že opět v roce 2017 byly na vozidle zjištěny závažné vady při pravidelné technické prohlídce a způsobilost vozidla byla omezena na 30 dní do odstranění závad. Rovněž z tohoto zjištění podle názoru soudu jednoznačně vyplynulo, že materiální znak předmětného přestupku byl naplněn. Rozporným není ani vyjádření správního orgánu, že došlo k porušení zájmu chráněného zákonem a současně nevznikla žádná škoda, neboť hmotná škoda není jediným možným následkem přestupku, postačuje právě okolnost, že došlo k porušení zákonem chráněného zájmu.
15. Podle názoru soudu skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností a o správnosti provedeného měření svědčí dostatek důkazů. Záznam z rychloměru s vyznačením rozsahu radarového paprsku zachycuje zadní část předmětného vozidla na odjezdu, nikoli jiné vozidlo. Zásadní důkazy představují i výpovědi policistů, kteří potvrdili nejen, že po změření sledovali a zastavili právě vozidlo žalobce, ale také skutečnosti, že ustavení měřicího zařízení i samotné měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze a že oba byli k používání rychloměru proškoleni. Platný ověřovací list, prokazoval, že měřicí zařízení je možné použít v k měření rychlostí vozidel v ČR.
16. Nebyly ani zjištěny žádné pochybnosti o provedeném měření ani v tom směru, kde bylo ustaveno vozidlo policistů, tímto se zabývaly správní orgány velmi podrobně a výše shrnutým způsobem vyložily, že bylo policejní vozidlo ustaveno správně, v dostatečné vzdálenosti o konce zastávky, aby bylo možné ustavení vozidla. S jejich závěrem se soud ztotožňuje, neboť i snímek rychloměru zachycuje měřené vozidlo ve standardní poloze, což nasvědčuje správnosti měření.
17. K námitce nepřezkoumatelnosti přihlížení k odchylce měření 3 km/hod soud doplnil dokazování o Opatření obecné povahy ČMI v Brně ze dne 19.5.2010, z něhož povinnost zohlednit při měření obecně odchylky měření 3 km/hod při rychlostech do 100 km/h jasně vyplynula.
18. Z ust. § 79a silničního zákona vyplývá pravomoc policistů měřit rychlost, a jasně z tohoto ust. vyplývá, že jde o činnost, jejímž účelem je zvyšování bezpečnosti provozu. Způsoby provádění měření v tomto ust. nejsou uvedeny, tudíž není vyloučeno ani měření skrytým způsobem.
19. Dle názoru soudu nedošlo ani k žalobcem tvrzenému porušení § 14 správního řádu, neboť Ramet a.s. sice předkládá policistům jako výrobce radaru i případná odborná vyjádření, ale zmíněné ust. § 14 s.ř. se týká pouze podjatosti pracovníků správního orgánů, jímž Ramet a.s. není.

20. Pokud se jedná o námitky proti výměře sankce, soud nemá za to, že pokud změnil v části odůvodnění ohledně sankce žalovaný argumentaci, že by se jednalo o nepřezkoumatelnost, neboť v této části odůvodnění žalovaného nahrazuje odůvodnění prvostupňové.
21. Rovněž se nejednalo o jakékoliv porušení zásady zákazu reformace in peius, neboť v odvolacím řízení jednoznačně došlo po přehodnocení polehčujících a přitěžujících okolností ke snížení sankce ve prospěch žalobce. Při celkovém snížení sankce v odvolacím řízení je možné zohlednit i správním orgánem prvního stupně opomenutou přitěžující okolnost, jako např. v tomto případě zvýšenou obecnou frekventovanost předmětné silnice první třídy. Dle názoru soudu je v tomto směru odůvodnění výše uložené sankce přezkoumatelné, i dostatečně podrobné.
22. Bylo zohledněno ust. zákona č. 250/2016 Sb., pokud se jedná o výčet polehčujících a přitěžujících okolností, které jsou v zákoně stanoveny demonstrativním výčtem, a správní orgány je (po korekci v odůvodnění rozhodnutí žalovaného) zohlednily v dostatečném rozsahu. Soud proto neshledal, že by sankce byla uložena nezákonným způsobem ve zjevně nepřiměřené výši.
23. Správní orgán neporušil zákaz dvojího přičítání, když zjišťoval závažnost přestupků v rámci příslušné sankční sazby, neboť ke konkrétní míře závažnosti protiprávního jednání je možné při ukládání sankce přihlídnout.
24. Správní orgán nepochybil, když jako přitěžující zohlednil okolnost, že ke spáchání přestupku došlo na frekventované silnici první třídy č. 22, ač jen ze snímku nevyplyvá, že by byl v daném místě a čase vyšší provoz, neboť jde o tzv. obecně přitěžující okolnost.
25. Nesouhlas žalobce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na stránkách NSS se zdejšího soudu netýká, proto se soud touto žalobní námitkou nezabýval.
26. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 17. června 2019

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně